

Iskolatörténeti verseny

5. Feladat

„A jó pap is holtig tanul” - Interjú Czibolya Renátával, gimnáziumunk egyik német tanárnőjével.

Hova járt általános iskolába?

Először Kiskőrösre a Bem József Általános Iskolába (itt szlovák tagozaton), illetve Soltvadkertre a Kossuth Lajos Általános Iskolába - legalábbis akkoriban így hívták őket.

Milyen élményei vannak az ott eltöltött időszakról?

Túl sok emlékem nincsen, hiszen a 7. osztályt már itt a gimnáziumban kezdtem, mivel akkoriban még 6 osztályos képzés indult a 4 osztályos mellett. Összességében elég vegyesek az élményeim, vannak pedagógusok, akikre nagyon jó szívvel gondolok vissza, vannak, akik úgy rémlik, rettenetesen szigorúak voltak, illetve

nehéz volt megszoknom a költözés után az új iskolát, mivel Kiskőrösön nagyon szerettem a tanáraimat és az osztálytársaimat is.



Melyik volt a kedvenc tantárgya?

Az irodalom és természetesen a német, vagy egész pontosan az idegennyelv.

Tanult idegen nyelvet?

Igen, ahogyan már említettem szlovákot, majd németet. (A gimiben a német mellett latint és angolt.)

Milyen iskolákat végzett el az általános iskola után?

Természetesen a gimnáziumot, majd a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Karán végeztem német-pedagógia szakon, ezután már csak vezetői tréningeken vettem részt, illetve itt az iskola keretein belül továbbképzéseken, valamint jelenleg az ELTE Pedagógiai és Pszichológiai Kara által szervezett "Gazdasági, gazdálkodási, pénzügyi ismeretek" pedagógus szakvizsga szakirányú továbbképzésére járok szombatonként.

Mikortól és miért akart tanár lenni?

Tulajdonképpen már egészen kis koromban sorba ültettem a játékaimat és órát tartottam nekik,

láttamoztam a nagymamám könyveit - ami persze nem okozott osztatlan örömet. De a főiskolára már nem azért mentem, mert tanár akartam lenni, egyszerűen szerettem a németet. Viszont amikor a gyakorló tanításra került a sor, ott nagyon megszerettem az oktatást, de sajnos nem volt lehetőségem a diploma után rögtön elhelyezkedni pedagógusként.

Tetszett hosszabb időn keresztül német nyelvterületen tartózkodni? Ha igen, hol és mennyi időt tetszett eltölteni, mikor és mit tetszett csinálni ott?

Konkrétan Németországban csak pár hónapig dolgoztam, de a korábbi munkahelyemen egy nagy német cég ügyfélszolgálatát láttuk el, így úgy operátorként, mint csoportvezetőként folyamatosan német nyelvű környezetben dolgoztunk, sőt néhány kollégánk német volt, tehát kénytelenek voltunk folyamatosan gyakorolni a nyelvet.

Mióta tanít (a Sziládyban)?

Itt az iskolában ez a második évem.

Mit nem szeret a tanításban?

Olyan dolog, amit konkrétan nem szeretek nincsen, inkább kihívásokkal szembesülök időnként. Az egyik ilyen kihívás számomra például, hogy ma Magyarországon átalakulóban van az iskolarendszer, és időnként nehéz eldöntenem, hogy melyik irány lesz a leghelyesebb, illetve legcélravezetőbb, de úgy gondolom, hogy ezzel nem csak én küzdök. A másik kihívás - ami gyakorlatilag az előnye is ennek a pályának, hogy mindig változik,

mindig van hova fejlődni, van mit javítani, újítani,

ami miatt egyrészt nem lesz unalmas, másrészt viszont időnként terhes is lehet ez a dolog. Ráadásul nincs két egyforma csoport, diák vagy éppen tanóra, ami egyrészt nagyon izgalmas, másrészt időnként el lehet fáradni benne.

Ön szerint milyen az ideális diák?

Erre a kérdésre nem hinném, hogy van válasz, hiszen minden diák valójában egy gyermek, egy ember és azt gondolom, hogy lehetetlen belőni, hogy milyen az ideális ember.

Milyen a kapcsolata a diákokkal?

Hm... ez jó kérdés, azt hiszem erről akkor kapnánk teljes képet, ha a diákokat is megkérdeznénk, mindenesetre részemről azt gondolom, hogy egész jó.

Egy-egy óra végén szokta értékelni önmagát?

Természetesen igen. Azt gondolom, hogy nincs olyan pedagógus, aki ne gondolná végig egy-egy órája után, hogy mi az, ami bevált, vagy ami sikerülhetett volna jobban is. Vagy hogy mit tartson meg a későbbiekre is, vagy éppen törölje az eszköztárából.